P-Skabelon-Ny

P-Skabelon er en fremstilling af hvordan det typiske liv for det typiske gennemsnitlige borgereksempler udformer og udvikler sig, igennem tiden op til i dag, set ud fra de omstændigheder Calia foreslår. Den viser, som forklaret andetsteds, hvordan aftalen fungerer, mest op til tiden omkring 1973, og alligevel også efterfølgende, men uden at tilpasse sig den udvikling mennesket formår. Det er altid mennesket der formår at tilpasse sig udviklingen og en arbejdsmodel med fastsatte grundtermer, der kun tilretter sig i meget lav grad.

En revidering af 8-timersaftalen fra 1919

Det er altså stadig en grundaftale fra for mere 100 år siden, som er det velkendte og, uden at man i høj grad tænker over det, anerkendte standardskabelon for tidsrutinen som størstedelen af samfundet fungerer efter.

Opsummering af Tidsrammen

Jeg har gennem hele forklaringen op til dette punkt, prøvet at nå den pointe, at i stedet for at kalde dette for en “tidsrutine” så kalde det “tidsrammen”. For med den enorme mængde af regler, krav, forventninger og kendte såvel som ukendte underliggende aftaler, henvisninger og normer, formaliteter og rammer sat i et moderne samfund som der er i dag, kunne man næsten kalde det en “indramning” hvis man ville. Man tænker ikke over det, man der er så meget, at man faktisk ikke længere behøver lever aktivt, og handle aktivt, for at blive en del af samfundet - samfundet gør det for en; man “føres passivt videre” som et stiltiende CPR-nummer, hvis blot man (måske ikke) har trykket på de rigtige knapper i et stykke tid.

Mistrivsel er blevet det begreb der nu viser konkret, at individet begynder at efterspørge ændring. Og nationers mere udtalte clinch mod hinanden viser problemet i højere grad.

For at opsummere “tidsrammen”, er det altså ting som, at det er generelt anset, at voksenalderen nås omkring en kronologisk alder på 22-24 år. Jeg synes dog mere at der er to tendenser der enten viser at børneårene bliver presset hurtigere igennem, for de som klarer det

med succes (dvs. man når voksenalderen tidligere), eller også kommer der abstraktioner i vejen, der forstyrrer processen.

Hvis processen bliver forstyrret risikerer man at udviklingen simpelthen ikke lykkes efter formålet, fordi nogle af delprocesserne mislykkes eller helt udebliver. Den Neurologiske Udviklingsteori består af en lang række processer der hver især står for specielle dele på specielle tidspunkter i en udviklende opvækst, og hvis dele af denne proces udebliver er det sandsynligt at den afbalancering af sindet der blev efterspurgt i foregående kapitel ikke finder sted i tilstrækkelig grad.

Det er først når udviklingsprocessen er fuldt gennemført med en succesfuld afbalancering af sindet overleveret til fuld kontrol af individet selv, at indtrædelse i voksenalderen kan anses for værende fuldt udført. Med forsinkelser i den neuroaffektive udviklingsproces må dette adskilles fra at være fastlåst til en bestemt kronologisk tidsramme, og i stedet vurderes ud fra hvilken status individets biologiske og mentale alder befinder sig i.

Målene i det Idealtypiske Livsforløb (P-Skabelonen)

De tidsmæssige Mål i det Idealtypiske Livsforløb har fungeret siden indførelsen i 1919, ved aftalen om 8-timersdagen (og muligvis også længere), og har i høj grad rødder i Vækstøkonomien kapitalistiske tankegang.

Generelt fastsatte "mål" i livet er (Idealtypisk Livsforløb):

- + Høje karakterer og gode resultater i skole og uddannelse
- + At finde en ægtefælle og få 2,3 børn
- + Høj økonomisk indkomst i arbejdslivet
- + Så lang levetid som muligt
- - Ikke at blive forsinket eller begå fejl i forhold til Uddannelse og Arbejde
- - Ikke at blive syg, fysisk eller psykisk

Det er forståeligt at dette har fungeret 1919-1970, som det vises i forklaringsmodellen. Fejlen bliver udtalt der, hvor problemerne bliver udtalte, men ingen reagerer, og man blot fortsætter ved hjælp af bortforklaringer og egoistisk centrerede konkurrenceprincipper.

Konklusion

Da teorierne blev formet blev de formet under den Tidsramme som fungerede, og brugen af dem faldt naturligt tilpasset ind under den. I dag er der altså kommet et behov for et skifte af denne tidsramme som også vil medføre et behov for tilpasning af brugen af de Psykiske Teorier.

Psykoanalysen og MBTI:

Psykoanalysen og MBTI er udviklet i en tid, hvor tidsrammen og de mål de er skabt til at nå stadig gav god mening - der var noget at kæmpe for, og de metoder som tidsrammen (de fastsatte børne- og ungdomsår på sammenlagt 22-25 år, og den indførte arbejdsaftale med det 3 x 8 timers arbejdsdøgn) stillede til rådighed så stadig valide ud og fungerede i praksis i samfundet. Omstændighederne virkede, og var, plausible

- Befolkningstal, klima og forurening, Intet kendskab til Psykiatri og Trivsel

Med en forventet omlægning af tidsrammen må der forventes tilpasning af fungerende personlighedsforståelse. Omstændighederne for tidsrammen peger på en grundlæggende ændring af mentalitet hos racen, afhængigt af, hvad der ønskes opnået (videre udvikling = “udtværing af andet liv”; plads til andet liv)

Ønskede ændringer

Dette er i dag de mest gængse, fastsatte mål, som afspejler det Idealtypiske Livsforløb, der er blevet så inkorporeret, at man egentlig ikke tænker over det længere. Men netop fordi, at alle teorierne SDT, Neuroaffektiv Udviklingspsykologi, Maslow, Haraway, som jeg har brugt til at frembringe disse konklusioner indtil nu, er adfærdspsykologiske teorier, vil de også være åbne overfor en tilpasning af tidsrammen.

Netop det, at se på det enkelte individs personlige trivsel, gennem teorierne SDT og Susan Harts teorier, viser en klar første-prioritering af Trivselsmål:

Trivsels-mål:

- Optimal opstart (Neuroaffektiv udvikling)
- Tidsafstemning (Neuroaffektiv udvikling)
- Autonomi (SDT)
- Samhørighed (SDT)
- Kompetencer (SDT)

Med disse mål sat som førsteprioritet, det Idealtypiske Livsforløb sat som problem, og tanken om at Afbalancering er tidsafhængigt, vil opgaven her være at udskifte de eksisterende mål nævnt tidligere fra Idealtypisk Livsforløb, eller måske mere korrekt, at inkorporere dem sammen.

At gøre dette vil være den fremadrettede opgave, set ud fra Caliamodellen, der jo er opdelt i 3 tidslinje-elementer, og altså de dele, som har med det 3. del af tidslinjen at gøre:

- 1910-1970 (Som er ment som fortid op til 1970, hvor biodiversiteten nåede 100%)
- 1970-2020 (Som er ment som tiden fra overskridelsen af biodiversitet til Nutid / I dag)
- 2020-... (Som er ment som synet på, hvad der kan gøres fremadrettet)

De to konkrete opgaver, for at omstille generel adfærd blandt mennesker fra Idealtypisk Livsforløb som den forekommer i dag (P-Skabelon), til en generel adfærd blandt mennesker med en bedre Trivsel og bedre Verdens-"Calia" (som denne hypotese arbejder for at opnå), vil specifikt være:

- Optimering af tidsramme - Udskiftning af P-Skabelon med **P-Skabelon-Ny**
- Revidering af forståelse for anvendelse af Psykoanalyse - **Kontinuerlig Afbalancering**

Optimering af Tidsrammen

I den nuværende tidsramme finder man, at tid bruges som målsætning, idet der altid kræves levering af et materielt produkt på kortere tid (vækstøkonomi). Der findes stadig den overbevisning at opgaver påtages og tildeles med en forudgående vurdering af, om man

(firmaet, sælgeren eller hvem det nu er, der skal stå med ansvaret for leverancen) har tilstrækkelige “mandetimer” til rådighed til produktion og levering.

Men reelt er der i høj grad mere sket en overgang til vurdering af, om man får nok penge for at gøre det, hvordan man skal finde de mandetimer, som man som regel siger ja til før man har sikret sig at de findes, hvad man skal gøre når man ikke leverer til tiden, og hvem man skal presse endnu hårdere for at gøre arbejdet. Næste reaktion i processen bliver let også, at de som får de konkrete opgaver at udføre også på forhånd (underbevidst eller “uaftalt” som i “jeg vidste det nok godt på forhånd, men…”) forventes at bruge flere timer end der står i kontrakten. Flere timer kunne måske konkret betyde, at der rykkes timer fra

Arbejde 8 x Hvile 8 x Sove 8

Til

Arbejde 10 x Hvile 7 x Sove 7

Som eksempel.

Hvad betyder det?

Men hvis man fratager tiden værdien af at være et “materialistisk mål” at kun opnå - hvilket jeg mener man burde have gjort fra starten - vil Tid igen blive den kronologiske måleenhed, der ikke længere er noget at skulle “skatte” og “bevare”, men blot kunne synkronisere sine handlinger efter, i samhørighed med de, som man færdes med.

Konkret kan det forklares ved at udelade “Lån” af penge der ikke eksisterer på anden vis, end på en fiktiv bank-konto, og er oprettet for at give tilladelse til at udføre større byggeprojekter, med et krav om at skulle færdiggøre dem inden for en fastsat tidsramme.

P-Skabelon-Ny

P-Skabelon-Ny er en hypotetisk fremtidig model for menneskets livsforløb, hvor kronologisk alder ikke længere bestemmer, hvornår bestemte udviklingsmål (klassetrin, start på arbejdsmarkedet, pensionsalder og alle andre i dag fastsatte tidspunkter i livet) skal være opnået.
I stedet organiseres livet efter funktionelle udviklingsperioder. Et menneske bevæger sig videre, når bestemte former for regulering, autonomi, kompetence og samhørighed er opnået på et tilstrækkeligt niveau.

Modellen fjerner derfor de faste psykologiske kategorier “barn”, “ung” og “voksen” som styrende udviklingsmål. De kan fortsat eksistere biologisk, juridisk og administrativt, men afgør ikke menneskets udviklingsposition.

Samtidig nedprioriteres biologisk alder. Det vil ikke længere være hæøjt prioriteret at opnå så lang levetid som muligt, men i stedet prioriteres, at så mange af de leveår man lever, foregår i så høj trivsel som muligt.

Modning bliver opdelt i Fysisk modning, som beskriver kroppens udvikling og aldring, og Mental modning, som primært beskriver udviklingen af autonomi, kompetence, samhørighed, selvregulering og evnen til at håndtere eget liv.

Kronologisk tid bliver altså dermed den synkroniserede registrering af, hvor længe en proces varer og hvornår der sker. Og det bliver ikke længere en tidsfrist for, hvornår processen skal være afsluttet, og sætter derved ikke et pres på individet med krav om hastighed i forløbet.

Det overordnede mål er heller ikke længere længst mulig biologisk levetid. Målet bliver størst mulig velfærd, trivsel, selvbestemmelse og meningsfuld funktion i den tid, der faktisk leves.

Udviklingsperiode	***Primært mål***	***Psykologisk udvikling***	***Mental modning***	***Fysisk modning***	***Sundhed og funktion***	***Kriterium for progression***
Grundreguleringsperiode	Etablere basal regulering og tryghed	Samregulering, regulering af arousal og begyndende følelsesmæssig stabilitet	Sansning, læring, genkendelse og begyndende reguleringskompetence	Meget betydningsfuld som forudsætning, men ikke udviklingens egentlige succesmål	Omgivelserne understøtter basal funktion og forebygger problemer	Personen kan modtage regulering og gradvist fastholde mere regulering selv
Relations- og reguleringsperiode	Udvikle fungerende følelsesmæssig og relationel regulering	Tilknytning, følelsesdifferentiering, gensidighed og begyndende selvregulering	Sprog, hukommelse, perspektivtagning og social forståelse	Fortsætter parallelt	Viden og støtte gives tidligt, så problemer så vidt muligt ikke bliver til egentligt funktionssvigt	Relationer og følelsesregulering fungerer tilstrækkeligt stabilt
Klargøringsperiode	Overføre selvbestemmelse fra omgivelserne til personen	Selvregulering, frustrationstolerance, ansvar og forståelse af egne og andres behov	Planlægning, konsekvensforståelse, problemløsning, læring og udvikling af kompetencer	Sekundær i vurderingen af udviklingsposition	Personen lærer så vidt muligt selv at opdage og håndtere begyndende problemer	Personen kan i tilstrækkelig grad organisere sin egen hverdag uden konstant ekstern regulering

Autonomi-periode	Selvbestemt livsførelse	Handlinger opleves som egne og kan begrundes ud fra personens egne værdier og mål	Autonomi, kompetence og samhørighed fungerer som centrale udviklingsdimensioner	Kroppen understøtter deltagelse, men fysisk præstation er ikke et mål i sig selv	Sundhedsstyrelsen fungerer primært som rådgiver og medhjælper, når egen regulering ikke er tilstrækkelig	Personen kan selv træffe valg, søge relevant hjælp og tage hovedansvar for sit liv
Integrationsperiode	Skabe sammenhæng mellem værdier, relationer, kompetencer og livsbetingelser	Identiteten bliver mere sammenhængende og mindre afhængig af ydre regulering	Kompetencer kan kombineres, omformes og anvendes på tværs af situationer	Tilpasses personens aktuelle muligheder	Ved sygdom søges først forståelse og om muligt fjernelse af årsagen	Personen kan bevare autonomi og samhørighed gennem kompleksitet og belastning
Mestringsperiode	Leve meningsfuldt og anvende sine muligheder godt	Selvbestemmelse anvendes til valg af livsretning, relationer og bidrag	Erfaring, ekspertise, fortsat læring og refleksion	Vedligeholdes i det omfang den understøtter ønsket livsførelse	Behandling vurderes efter, hvor meget funktion den genetablerer i forhold til den belastning, den selv skaber	Høj og bæredygtig funktion, trivsel og oplevet mening

Tilpasningsperiode	Bevare bedst mulig livskvalitet under ændrede eller reducerede mulighedeer	Omprioritering, accept, autonomi inden for nye rammer og bevarelse af samhørighed	Kompetencer reorganiseres; hjælp kan indgå som bevidst valgt støtte	Kan få større praktisk betydning ved sygdom, skade eller aldring	Hvis årsagen ikke kan fjernes, anvendes symptombehandling og kompensation med mindst mulig samlet funktionsbelastning	Acceptabel balance mellem hjælp, autonomi, funktion, belastning og trivsel
Afsluttende livsperiode	Bevare værdighed, samhørighed og bedst mulig oplevet livskvalitet	Selvbestemmelse opretholdes i det omfang personen kan og ønsker	Mental funktion kan variere stærkt uden automatisk at definere menneskets værdi	Fysisk funktion kan være stærkt reduceret	Maksimal biologisk levetidsforlængelse er ikke automatisk det højeste mål; behandling vurderes også efter belastning og oplevet livskvalitet	Ingen efterfølgende udviklingsperiode er nødvendig; succes vurderes ud fra kvaliteten af den faktisk levede tid

Dette kan være svært at forstå, når man lever i Verdenen i dag, idet der ikke er sat nogle tal for hvornår de enkelte faser bør indtræde. At det specifikke tidspunkt ikke er sat, ændrer dog ikke nødvendigvis på rækkefølgen for indtræden af de typologiske funktionaliteter i sindet. Det vil tværtimod give større frihed til en bedre og mere rolig introduktion og modning.